

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1394/2542

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุดโจทก์ นาย อรุณ จันทประสานหรือจันทรประสาน กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 86, ป.วิ.อ. มาตรา 192, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา
33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91,
พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7,
พ.ร.บ.วิเทศกมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 6, พ.ร.บ.วิเทศกมนาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 22, พ.ร.บ.วิเทศกมนาคม
พ.ศ. 2498 มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. 2534 มาตรา 6, ป.อ. มาตรา 90, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.
2534 มาตรา 6, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.วิ.พ.
มาตรา 142, ป.อ. มาตรา 336, ป.อ. มาตรา 335

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยที่ 3 เป็นล่าวให้จำเลยที่ 6 ในการติดต่อ ซื้อเฮโรอีนของกลาง โดยจำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 นั่งเรือหางยาว พร้อมกันไปขึ้นเรือของกลาง เมื่อเรือของกลางแล่นไปใน ทะเลได้ประมาณ 1 ชั่วโมง ได้มีเรือหางยาวนำเฮโรอีนของกลาง บรรจุห่อ พี.วี.ซี.3 ท่อน และใส่กระสอบปุ๋ยนำมาขึ้น เรือ ของกลาง จำเลยที่ 3 กับพวกก็ช่วยกันขนเฮโรอีน ของกลางขึ้นเรือของกลาง จำเลยที่ 6 เป็น ชาวได้หวั่นมีวิทยุมือถือ 1 เครื่องนำเชื่อว่ามิไว้เพื่อติดต่อกับพวกในการนำเฮโรอีนออกนอก ราชอาณาจักรไทย และการที่ จ. ผู้ควบคุมเรือของกลางเตรียมเสบียงอาหารไว้รับประทานขณะเดิน ทางในทะเลเป็นเวลานาน ถึงหนึ่งเดือนและมีน้ำมันโซล่า ถึงละประมาณ 200 ลิตร มีจำนวน มากถึง 25 ถึง ทั้งสภาพของเรือเป็นเรือประมงใช้สำหรับหาปลา ในทะเลมิใช่เรือสำหรับใช้ท่องเที่ยว แสดงว่าจำเลยที่ 6 กับ จำเลยที่ 4 และพวกเตรียมขนเฮโรอีนของกลางจำนวนมากเดินทาง ออก นอกราชอาณาจักรไทยไปยังเกาะไต้หวันซึ่งเป็นดินแดนที่จำเลยที่ 6 พักพำ นักอยู่หรือประเทศ ไกลเคียง ไม่น่าเชื่อว่าจำเลยที่ 6 กับพวกจะจำหน่ายเฮโรอีนให้แก่ลูกค้าภายในประเทศไทย จำเลยที่ 6 กับพวกได้นำเฮโรอีนของกลางบรรทุกในเรือและอยู่ในระหว่างการเดินทางออก นอกราชอาณาจักรแต่ยังไม่พ้นน่านน้ำไทย จึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 4 และที่ 6 กับพวกร่วมกัน พยายาม ส่งเฮโรอีนของกลางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย โดยมีจำเลยที่ 3 เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ หรือให้ความสะดวก ในการที่จำเลยที่ 4 และที่ 6 กับพวกกระทำความผิดดังกล่าว ก่อนหรือขณะ กระทำความผิด จำเลยที่ 3 จึงมีความผิดฐานเป็น ผู้สนับสนุน จำเลยที่ 3 มีความผิดฐานเป็น ผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 แต่ตามมาตรา 6(1) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 เป็นกฎหมายพิเศษ ซึ่ง กำหนดโทษให้ผู้สนับสนุนหรือ ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดต้อง ระวางโทษ เช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น บทบัญญัติตาม มาตรา 6(1) จึงเป็นกฎหมายที่เป็น ผลร้ายแก่จำเลยที่ 3 อันมีผลทำให้ จำเลยที่ 3 ต้องได้รับโทษสูงขึ้นกว่าการเป็นผู้สนับสนุน โดยทั่วไป จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด แม้โจทก์จะอ้างว่า จำเลยที่ 3 เป็นตัวการร่วมกัน กระทำความผิดกับจำเลยอื่น แต่โจทก์ก็มิได้อ้างมาตรา 6(1) ตามกฎหมายดังกล่าวมาในคำขอ

ท้ายฟ้อง ถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะให้ลงโทษตามบทบัญญัติ มาตราดังกล่าวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสี่ ดังนั้น หากใช้ต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตามมาตรา 6(1) แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฯ ด้วยไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งหกกับพวกอีก 2 คน มีเฮโรอีน จำนวน 318 ก้อน น้ำหนัก 112,838 กรัม ปริมาณสารบริสุทธิ์หนัก 96,250 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำเลยทั้งหกกับพวกได้ร่วมกันพยายามส่งเฮโรอีนจำนวนดังกล่าวออกนอกราชอาณาจักรไทยเพื่อจำหน่ายโดยทางเรือไปยังเขตบริหารพิเศษฮ่องกง และจำเลยที่ 6 ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรไทยและใช้วิทยุมือถือจำนวน 1 เครื่อง โดยไม่ได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งหกได้พร้อมเฮโรอีนที่จำเลยทั้งหกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ฤกษ์ 6 ฤกษ์ ต่อ พี.วี.ซี. 3 ท่อน เรือประมง 1 ลำ พร้อมอุปกรณ์การเดินเรือที่จำเลยทั้งหกร่วมกันใช้และมีไว้เพื่อใช้กระทำความผิดเป็นของกลาง และวิทยุมือถือ 1 เครื่อง ที่จำเลยที่ 6 นำเข้ามาในราชอาณาจักรไทยและใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นของกลาง ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 80, 83, 91 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7 พระราชบัญญัติวิฤกมณาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 6, 22, 23 ขอให้ริบของกลางทั้งหมดโดยเฉพาะวิทยุมือถือขอให้ริบเพื่อให้ไว้ในราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขจำเลยที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 ที่ 5 และที่ 6 ให้การปฏิเสธส่วนจำเลยที่ 4 ให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสอง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิตจำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน จำเลยที่ 4 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสอง ให้ลงโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 4 ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52(2) จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 50 ปี จำเลยที่ 6 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคสอง และตามพระราชบัญญัติวิฤกมณาคม พ.ศ. 2498 มาตรา 6, 23 ฐานมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ลงโทษประหารชีวิต ฐานนำเข้าและใช้เครื่องมือวิฤกมณาคมโดยไม่ได้รับอนุญาตจำคุก 1 ปี จำเลยที่ 6 เคยให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณาเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดีมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ในความผิดฐานมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายให้จำคุกตลอดชีวิต ความผิดฐานนำเข้าและใช้เครื่องมือวิฤกมณาคมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้จำคุก 8 เดือน เมื่อรวมโทษทั้งสองกระทงแล้ว ให้จำคุกจำเลยที่ 6 ไว้ตลอดชีวิตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(3) ริบของกลางทั้งหมด ข้อหาอื่นให้ยก ยกฟ้องจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 5 โจทก์และจำเลยที่ 6 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 4 และที่ 6 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 พระราชบัญญัติ

มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7 จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 65 วรรคสอง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 86 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6 (ที่ถูกลบมาตรา 6(1)) 7 เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทลงโทษบทหนักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานพยายามส่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ลงโทษจำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 ประหารชีวิต ลดโทษให้จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 6 หนึ่งในสามลดโทษให้จำเลยที่ 4 กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52(1)(2) คงลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 6 จำคุกตลอดชีวิตลงโทษจำเลยที่ 4 จำคุก 50 ปีบริบูรณ์มือถือของกลาง เพื่อให้ไว้ในราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยที่ 3 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2536 เวลา 9.30 นาฬิกา พลตำรวจเอกประทีป สันติประภพ ได้รับแจ้งจากสายลับว่าจะมีการขนยาเสพติดให้โทษเฮโรอีนออกนอกราชอาณาจักรไทยทางเรือ จึงได้ขอความร่วมมือไปยังพลเรือโท อุฬาร มงคลนาวิน ผู้บัญชาการกองเรือภาคที่ 2 ช่วยจับกุม ต่อมาวันที่ 29 พฤษภาคม 2536 เวลาประมาณ 21.30 นาฬิกา เรือ ต.14 ซึ่งมีเรือเอกพิชัย ล้อชูสกุลเป็นผู้บังคับการเรือได้ทำการตรวจค้นเรือประมงชื่อขุนสมุทรนาวิ ขณะที่แล่นอยู่ในน่านน้ำไทย พบว่าจำเลยทั้งหกคดีนี้อยู่บนเรือลำดังกล่าวและได้พบเฮโรอีน 318 ก้อน น้ำหนัก 112,838 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 96,250 กรัม วิทยุมือถือ 1 เครื่อง จึงจับกุมจำเลยทั้งหกพร้อมเฮโรอีนและวิทยุมือถือดังกล่าวส่งพนักงานสอบสวน ปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 ประการแรกมีว่า การที่ศาลอุทธรณ์ระวางโทษจำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนเช่นเดียวกับตัวการ ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6(1) เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะโจทก์ไม่ได้อ้างบทกฎหมายมาตราดังกล่าวมาในฟ้องจึงเป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ 3 นั้น เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติตามที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์วินิจฉัยและโจทก์กับจำเลยที่ 3 มิได้ฎีกาโต้แย้งเป็นอย่างอื่นว่าจำเลยที่ 3 รับจ้างเป็นล่ามให้แก่จำเลยที่ 6 ในการติดต่อขอซื้อเฮโรอีนจากผู้ขาย ถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นในการกระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด การกระทำของจำเลยที่ 3 จึงเป็นความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 แต่ตามมาตรา 6(1)แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 เป็นกฎหมายพิเศษ ซึ่งกำหนดโทษให้ผู้สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น แสดงให้เห็นว่าบทบัญญัติตามมาตรา 6(1) นี้เป็นกฎหมายที่เป็นผลร้าย แก่จำเลยที่ 3 เพราะการที่ผู้สนับสนุนจะต้องรับโทษเท่าตัวการในความผิดนั้นมีผลทำให้จำเลยที่ 3 ต้องได้รับโทษสูงขึ้นกว่าการเป็นผู้สนับสนุนโดยทั่วไป จึงต้องตีความโดยเคร่งครัด คดีนี้แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องอ้างว่าจำเลยที่ 3 เป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยอื่น แต่โจทก์ก็มิได้อ้างมาตรา 6(1) ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาในคำขอท้ายฟ้องย่อมถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยที่ 3 ในคดีนี้ตามบทบัญญัติมาตราดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสี่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยที่ 3 เป็นเพียงผู้สนับสนุนจำเลยที่ 6 ผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิดศาลจึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 เท่านั้น ให้อำนาจต้องปรับบทลงโทษตามมาตรา 6(1) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ด้วยไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตามมาตรา 6(1) แห่งบทบัญญัติดังกล่าวมานั้น ยังไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยที่ 3 ข้อนี้ฟังขึ้นที่จำเลยที่ 3 ฎีกาเป็นประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ 3 มิได้ร่วมกับจำเลยที่ 4 และที่ 6 กระทำความผิดฐานพยายามส่งเฮโรอีนของกลางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติดังกล่าววินิจฉัยของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ว่าจำเลยที่ 6 ร่วมกับจำเลยที่ 4 มีเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งเฮโรอีนของกลางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ส่วนจำเลยที่ 3 เป็นเพียงผู้สนับสนุนช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ 6 ในการกระทำความผิดฐานมีเฮโรอีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย สำหรับความผิดฐานพยายามส่งเฮโรอีนของกลางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายนั้นได้ความจากคำเบิกความของพลตำรวจเอกประทีป สันติประภพตำรวจตำหน่งรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายกิจการพิเศษพยานโจทก์ว่าเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2536 พยานได้รับแจ้งจากสายลับว่าจะมีการลักลอบนำเฮโรอีนออกนอกราชอาณาจักรโดยทางเรือจึงมอบสายลับให้พันตำรวจโทสุรพล ทวนทอง นายเวรของพยานดำเนินการสืบสวน ต่อมาตอนเช้าวันที่ 28 พฤษภาคม 2536 พันตำรวจโทสุรพลได้รับแจ้งจากสายลับว่าผู้ลักลอบค้ายาเสพติดได้นำเรือออกจากอำเภอสทิงพระ จังหวัดสงขลา ไปแล้วตั้งแต่วันที่ 27 พฤษภาคม 2536 พยานจึงติดต่อพลเรือโทอุฬาร มงคลนาวัน ผู้บัญชาการกองเรือภาคที่ 2 จังหวัดสงขลาขอความร่วมมือในการตรวจตราจับกุมเรือลำที่ต้องสงสัยตามที่สายลับได้แจ้งไว้ ต่อมาวันที่ 30 พฤษภาคม 2536 พยานได้รับรายงานจากพลตำรวจตรีประสิทธิ์ เพื่องอารมย์ ผู้บังคับการจเร กรมตำรวจว่าทางกองทัพบกเรือภาคที่ 2 ได้จับกุมเรือดังกล่าวพร้อมผู้ต้องหาคดีนี้ 6 คนหลบหนีไป 1 คน ได้เฮโรอีนของกลางประมาณ 100 กิโลกรัม และยังได้ความจากคำเบิกความของเรือตรีสมาน ก้าวสงฆ์ และจำเอนกมานพ สุขสิทธิ พยานโจทก์ผู้จับกุมจำเลยคดีนี้มาเบิกความยืนยันว่า ขณะที่ทำการตรวจค้นเรือประมงชุมสมุทหรณาวีจำเลยที่ 3 ได้หนีไปซ่อนตัวอยู่กับจำเลยที่ 4 และที่ 6 ในห้องเครื่อง และตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.2 แผ่นที่ 3 ที่คณะเจ้าหน้าที่ประจำเรือ ต.14 ได้ทำขึ้นในขณะตรวจค้นและจับกุมจำเลยทั้งหกพร้อมเฮโรอีนของกลาง จำเลยที่ 1 ได้ให้รายละเอียดแก่คณะเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมว่า เรือประมงชุมสมุทหรณาวีของกลางได้เดินทางมาจากจังหวัดตราด มีนายจำรัสเป็นผู้ควบคุมเรือและได้มุ่งหน้ามาทางจังหวัดสงขลามีจุดมุ่งหมายที่จะเดินทางไปเกาะได้หวั้นซึ่งในชั้นสอบสวนจำเลยที่ 3 ก็ให้การรับสารภาพตามเอกสารหมายเลข จ.15 ว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจค้นเรือชุมสมุทหรณาวีของกลางได้ตรวจพบเฮโรอีนอัดแท่งจำนวน 318 แท่งบรรจุอยู่ในท่อพี.วี.ซี. สีฟ้าจำนวน 3 ท่อน และถุงปุ๋ย 6 ถุง เจ้าหน้าที่แจ้งข้อหาให้จำเลยที่ 3 ทราบว่าร่วมกันมีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อจำหน่ายโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ชั้นจับกุมจำเลยที่ 3 ก็ให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาและลงชื่อในบันทึกการจับกุมโดยไม่มีผู้ใดบังคับ จำเลยที่ 3 ยังให้การอีกว่านายสมพงษ์ติดต่อให้จำเลยที่ 3 และที่ 4 มาเป็นล่ามให้ชาวไต้หวันคือจำเลยที่ 6 จำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 ได้นำเรือหางยาวมาขึ้นเรือใหญ่ชื่อชุมสมุทหรณาวี เมื่อเรือลำดังกล่าวแล่นมุ่งหน้าไปทางทิศใต้ได้ประมาณ 1 ชั่วโมง ได้มีเรือหางยาวอีกลำหนึ่งแล่นมาเทียบเรือลำดังกล่าว ภายในเรือหางยาวบรรทุกท่อ พี.วี.ซี. จำนวน 3 ท่อน ถุงปุ๋ยจำนวน 6 ถุง เมื่อเรือจอดเทียบกัน จำเลยที่ 3 กับพวกได้ช่วยกันยกท่อ พี.วี.ซี. และถุงปุ๋ยภายในบรรจุเฮโรอีนลงเรือลำใหญ่ เกี่ยวกับเรือที่บรรทุกเฮโรอีนของกลางนั้น จำเลยที่ 3 มิ

ความเห็นว่าเป็นเรือขนส่งน้ำมันจะต้องนำเฮโรइनออกนอกประเทศไปเกาะไต้หวันเพราะมีการเตรียมน้ำมันไว้จำนวนมาก ผู้ขายเฮโรइनคือนายสมพงษ์ส่วนผู้ซื้อเฮโรइनคือนายเชิงพู จำเลยที่ 6 ซึ่งทำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 3 ในชั้นสอบสวนนี้ได้ให้การโดยละเอียดเป็นขั้นเป็นตอนยากที่พนักงานสอบสวนจะปรุงแต่งขึ้นมาเองเพื่อปรักปรำหรือแกล้งใส่ร้ายจำเลยที่ 3 และคำให้การนี้ก็สอดคล้องกับคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 5 ตามเอกสารหมาย จ.17 ว่า นายจำรัสเป็นผู้ซื้อเสบียงอาหารลงเรือขนส่งน้ำมัน มีทั้งเนื้อสัตว์และผักมากพอที่จะใช้รับประทานได้นานประมาณ 1 เดือน และยังซื้อน้ำมันโซล่า อีกจำนวน 25 ถังใหญ่ เชื่อว่านายจำรัสกับพวกคงจะใช้เรือลำเกิดเหตุเป็นพาหนะขนเฮโรइनไปยังประเทศใดประเทศหนึ่งแน่นอน คำให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 3 และคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 5 นี้แม้จะเป็นพยานบอกเล่าซึ่งมีน้ำหนักน้อยแต่ศาลก็รับฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ เมื่อพิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์คำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 3 และคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 5 ประกอบพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว รูปคดีน่าเชื่อว่าการที่จำเลยที่ 3 เป็นลำนำให้จำเลยที่ 6 ในการติดต่อซื้อเฮโรइनของกลางจำนวนมากแล้วจำเลยที่ 3 ยังร่วมเดินทางไปกับเรือขนส่งน้ำมัน โดยจำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 นั่งเรือหางยาวพร้อมกันไปขึ้นเรือของกลางในภายหลัง เมื่อเรือของกลางแล่นไปในทะเลได้ประมาณ 1 ชั่วโมง ได้มีเรือหางยาวนำเฮโรइनของกลางบรรจุห่อ พี.วี.ซี. 3 ห่อ และใส่กระสอบปุ๋ยนำมาขึ้นเรือของกลางที่จำเลยที่ 3 ที่ 4 และที่ 6 กับพวกร่วมเดินทางมา และจำเลยที่ 3 กับพวกก็ช่วยกันขนเฮโรइनของกลางดังกล่าวขึ้นเรือของกลางโดยจำเลยที่ 6 เป็นชาวไต้หวันมีวิทยุมือถือ 1 เครื่องด้วย ซึ่งน่าเชื่อว่ามีไว้เพื่อติดต่อกับพวกในการนำเฮโรइनออก

นอกราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้พฤติการณ์ที่นายจำรัสผู้ควบคุมเรือของกลางเตรียมเสบียงอาหารไว้รับประทานขณะเดินทางในทะเลเป็นเวลานานถึงหนึ่งเดือนและมีน้ำมันโซล่าถังละประมาณ 200 ลิตร มีจำนวนมากถึง 25 ถัง ทั้งสภาพของเรือขนส่งน้ำมันเป็นเรือประมงใช้สำหรับหาปลาในทะเลมิใช่เรือสำหรับใช้ท่องเที่ยว แสดงว่าจำเลยที่ 6 ซึ่งเป็นชาวไต้หวันกับจำเลยที่ 4 และพวกเตรียมขนเฮโรइनของกลางจำนวนมากเดินทางออกนอกราชอาณาจักรไทยไปยังเกาะไต้หวัน ซึ่งเป็นดินแดนที่จำเลยที่ 6 พักพำนักอยู่หรือประเทศใกล้เคียงไม่น่าเชื่อว่าจำเลยที่ 6 กับพวกดังกล่าวจะจำหน่ายเฮโรइनให้แก่ลูกค้าภายในประเทศไทย ตามเส้นทางเดินเรือของเรือประมงขนส่งน้ำมันดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยชอบแล้วจำเลยที่ 6 กับพวกได้นำเฮโรइनของกลางบรรจุในเรือและอยู่ในระหว่างการเดินทางออกนอกราชอาณาจักรแต่ยังไม่พ้นน่านน้ำไทย ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยที่ 4 และที่ 6 กับพวกร่วมกันพยายามส่งเฮโรइनของกลางออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายโดยมีจำเลยที่ 3 เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่จำเลยที่ 4 และที่ 6 กับพวกกระทำความผิดดังกล่าวก่อนหรือขณะกระทำความผิด จำเลยที่ 3 จึงมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนให้จำเลยที่ 4 และที่ 6 กับพวกพยายามส่งเฮโรइनของกลางตามฟ้องออก

นอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายอีกบทหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 86 พระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 6(1), 7 เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทลงโทษบทหนักตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานพยายามส่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 3 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยเพราะเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าจำเลยที่ 3 ตามมาตรา 6(1) แห่ง

พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 โดยผู้สนับสนุนผู้กระทำผิดต้องระวางโทษเช่นเดียวกับความผิดฐานเป็นตัวการไม่ได้เสียแล้วจึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 ซึ่งผู้สนับสนุนต้องระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่ได้สนับสนุนนั้น ฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังขึ้นบางส่วน"พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 65 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 86 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7 การกระทำของจำเลยที่ 3 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นผู้สนับสนุนความผิดฐานพยายามส่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ออกนอกราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 90 ประกอบมาตรา 52(1) ให้จำคุกจำเลยที่ 3 ตลอดชีวิตค่าให้การรับสารภาพของจำเลยที่ 3 ในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 แล้วคงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

กมล เพียรพิทักษ์ · สกนธ์ กฤตยาวงศ์ · สุปล พันธุมโน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1394/2542>